

o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych
Rzeczypospolitej Polskiej

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Zakwaterowanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej polega na:
 - 1) stałym lub przejściowym rozmieszczeniu:
 - a) żołnierzy i innych osób określonych w ustawie,
 - b) jednostek i instytucji wojskowych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, a także innych jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej;
 - 2) magazynowaniu lub przechowywaniu urządzeń, uzbrojenia, środków materiałowych i sprzętu wojskowego w budynkach i lokalach oraz na gruntach będących własnością Skarbu Państwa, pozostających w zarządzie organów wojskowych lub powierzonych Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, uzyskanych czasowo na te cele od właściwych organów administracji rządowej, gmin i osób prawnych lub fizycznych.
2. Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, określa, w drodze zarządzenia:
 - 1) normy rozmieszczenia jednostek i instytucji wojskowych oraz innych jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej, a także urządzeń, uzbrojenia, środków materiałowych i sprzętu wojskowego,
 - 2) sposób zarządzania budynkami, lokalami i gruntami przeznaczonymi na zakwaterowanie Sił Zbrojnych,
 - 3) właściwość organów wojskowych w sprawach związanych z zakwaterowaniem Sił Zbrojnych.

Art. 2.

1. Jeżeli organy wojskowe nie dysponują w określonej miejscowości dostateczną ilością gruntów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa w rozumieniu przepisów ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, rejonowe organy rządowej administracji ogólnej lub inne organy upoważnione na podstawie odrębnych ustaw, na wniosek organu wojskowego, oddają tym organom, bez pierwszej opłaty rocznej, w zarząd grunty stanowiące własność Skarbu Państwa niezbędne na te cele.
2. Grunty leśnie stanowiące własność Skarbu Państwa oraz związane z nimi nieruchomości, podlegają przekazaniu organom wojskowym, na zasadach i w trybie określonym w ustawie o lasach. Przekazaniu nie podlegają grunty objęte ochroną prawną w postaci parków narodowych i rezerwatów przyrody.

Art. 3.

1. W razie odmowy przejęcia przez rejonowy organ rządowej administracji ogólnej lub inny organ upoważniony na podstawie odrębnych ustaw, nieruchomości lub jej części pozostającej w zarządzie organów wojskowych i uznanej przez te organy za zbędną na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, może być ona udostępniona przez organ wojskowy osobom prawnym

lub fizycznym na podstawie umowy najmu lub dzierżawy. W wypadku udostępnienia

nieruchomości lub jej części, organy wojskowe ponoszą opłaty za zarząd tą nieruchomością (jej częścią) w wysokości 3% jej ceny. Przepisów tych nie stosuje się do gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2.

2. W razie niemożności zagospodarowania nieruchomości lub jej części w sposób

określony w ust. 1, rejonowy organ rządowej administracji ogólnej lub inny organ upoważniony na podstawie odrębnych ustaw, przejmuje ją z dniem 1 stycznia roku kalendarzowego, jeżeli wniosek o wygaśnięcie jej zarządu

został złożony przez organ wojskowy do dnia 30 czerwca roku poprzedniego.

3. Przejęcie nieruchomości lub jej części, o którym mowa w ust. 2, następuje

nieodpłatnie, po wykonaniu na koszt wojska następujących czynności:

1) oczyszczenia przekazywanej nieruchomości lub jej części z niewybuchów

i niewypałów,

2) rekultywacji gruntów,

3) rozbiórki obiektów budowlanych, które ze względów technicznych nie nadają się do dalszego używania,

4) geodezyjnego rozgraniczenia przekazywanej części nieruchomości,

5) uregulowania wszystkich wymaganych z jej tytułu należności na rzecz Skarbu Państwa, gmin oraz osób prawnych i fizycznych.

4. Nieruchomość lub jej część, o której mowa w ust. 2, do czasu zagospodarowania

przez rejonowy organ rządowej administracji ogólnej lub inny organ upoważniony na podstawie odrębnych ustaw, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wygaśnięcie jej zarządu, jest

administrowana przez organ wojskowy.

5. Szczegółowe warunki i tryb przekazywania nieruchomości lub jej części określa umowa zawarta między rejonowym organem rządowej administracji ogólnej lub innym organem upoważnionym na podstawie odrębnych ustaw a organem wojskowym, uwzględniająca zasady określone w ust. 3 i 4.

Art. 4.

1. Dowódca jednostki wojskowej może wprowadzać zakaz wstępu na grunty zajęte na zakwaterowanie Sił Zbrojnych lub wykorzystywane na cele obronności

i bezpieczeństwa państwa, w uzgodnieniu z rejonowym organem rządowej administracji ogólnej. Zakaz wstępu nie dotyczy pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego "Lasy Państwowe" upoważnionych do nadzorowania i wykonywania czynności gospodarczo-leśnych, w zakresie i terminach uzgodnionych z dowódcą jednostki wojskowej.

2. Grunty objęte zakazem wstępu należy oznaczyć w sposób łatwo dostrzegalny.

3. Grunty objęte zakazem wstępu są wojskowymi terenami zamkniętymi w rozumieniu

ustawy - Prawo budowlane.

4. Wokół wojskowych terenów zamkniętych, na wniosek organu wojskowego, mogą być ustanawiane strefy ochronne na podstawie przepisów ustawy o planowaniu przestrzennym.

Art. 5.

Przepisy art. 1-4 ustawy stosuje się do jednostek wojskowych resortu spraw wewnętrznych, wykorzystujących nieruchomości na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Rozdział 2

Zakwaterowanie zbiorowe żołnierzy

Art. 6.

1. Na zakwaterowanie zbiorowe żołnierzy przeznaczają się wspólne kwatery stałe będące pomieszczeniami mieszkalnymi w budynkach położonych na terenach zamkniętych.
2. Zakwaterowanie żołnierzy we wspólnych kwaterach stałych jest nieodpłatne.

Art. 7.

Wspólne kwatery stałe są przeznaczone na zakwaterowanie żołnierzy:

- 1) pełniących zasadniczą służbę wojskową,
- 2) pełniących nadterminową zasadniczą służbę wojskową,
- 3) odbywających przeszkolenie wojskowe,
- 4) odbywających ćwiczenia wojskowe,
- 5) pełniących czynną służbę wojskową, jako służbę kandydacką,
- 6) zawodowych lub pełniących okresową służbę wojskową, będących słuchaczami szkół albo innych form szkolenia w wojsku.

Art. 8.

Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, określa, w drodze zarządzenia, normy zakwaterowania żołnierzy we wspólnych kwaterach stałych.

Rozdział 3

Gospodarowanie zasobem mieszkaniowym i internatowo-hotelowym

Art. 9.

1. Tworzy się państwowa jednostka organizacyjna pod nazwą "Wojskowa Agencja Mieszkaniowa", zwana dalej "Agencją".
2. Nadzór nad Agencją sprawuje Minister Obrony Narodowej przez Radę Nadzorczą, o której mowa w art. 17.
3. Agencja jest państwową osobą prawną.

Art. 10.

Siedzibą Agencji jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 11.

1. Skarb Państwa powierza Agencji wykonywanie prawa własności i innych praw rzeczowych, na jego rzecz, w stosunku do gruntów i budynków (lokalności mieszkalnych) stanowiących, w dniu wejścia w życie ustawy, własność Skarbu Państwa, pozostających w zarządzie organów wojskowych:
 - 1) wykorzystywanych na zakwaterowanie stałe i tymczasowe żołnierzy zawodowych,
 - 2) zajętych pod urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej i społecznej związane z nieruchomościami, o których mowa w pkt 1,
 - 3) uznanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, jeżeli w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego są lub mogą być przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe.
2. Agencja gospodaruje nieruchomościami, o których mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, z zastrzeżeniem rozdziału 6.

Art. 12.

1. Agencja, obejmując we władanie składniki mienia Skarbu Państwa, wstępuje w prawa i obowiązki z nimi związane w stosunku do Skarbu Państwa oraz osób trzecich.
2. Mienie nabyte przez Agencję w celu zapewnienia funkcjonowania Biura Prezesa Agencji oraz oddziałów rejonowych i terenowych, stanowi jej własność.

Art. 13.

1. Zadaniem własnym Agencji są w szczególności:
 - 1) gospodarowanie powierzonym mieniem Skarbu Państwa, w trybie określonym w art. 14,

- 2) obrót nieruchomościami, o których mowa w art. 11 ust. 1, w tym sprzedaż zasobów mieszkaniowych oraz związana z nimi infrastruktura techniczną i społeczną,
 - 3) dokonywanie remontów i modernizacji budynków mieszkalnych i internatowo-hotelowych oraz związanej z nimi infrastruktury technicznej i społecznej.
2. Agencja wykonuje powierzone jej przez Ministra Obrony Narodowej zadania zleczone wynikające z polityki resortu w zakresie gospodarki mieszkaniowej i internatowo-hotelowej oraz wspierania rozwoju budownictwa mieszkaniowego i modernizacji zasobów mieszkaniowych, a w szczególności:
- 1) tworzenia warunków sprzyjających racjonalnemu wykorzystaniu zasobów mieszkaniowych i internatowo-hotelowych wojska,
 - 2) planowania i realizowania procesu inwestycyjnego budownictwa mieszkaniowego na potrzeby Sił Zbrojnych,
 - 3) wypłacania osobom uprawnionym świadczeń pieniężnych, na które Agencja otrzymuje dotację budżetową,
 - 4) przydziału osobnych kwater stałych, o których mowa w art. 31, oraz zawierania umów najmu na lokale mieszkalne i użytkowe,
 - 5) innych zadań z zakresu administracji publicznej w sprawach gospodarki mieszkaniowej, określonych w przepisach ustaw: o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych, o własności lokali, a także niniejszej ustawy.

Art. 14.

Agencja gospodaruje mieniem w drodze:

- 1) sprzedaży osobnych kwater stałych i lokali mieszkalnych, na zasadach określonych w rozdziale 6,
- 2) zawierania umów sprzedaży, dzierżawy, najmu lub użyczenia lokali użytkowych oraz elementów infrastruktury technicznej i społecznej,
- 3) zlecenia, w trybie określonym w przepisach Kodeksu cywilnego, organom wojskowym i innym osobom prawnym lub fizycznym administrowania całością albo częścią mienia, a także realizacji innych czynności wynikających z zadań Agencji, na podstawie umowy, za wynagrodzeniem, przez czas oznaczony,
- 4) nieodpłatnego przekazywania organom gminy lub innym osobom prawnym budynków mieszkalnych, w których większość lokali została wykupiona lub jest zajmowana przez osoby nie będące żołnierzami zawodowymi,
- 5) bezprzetargowej sprzedaży gruntów spółdzielni lub spółce budownictwa mieszkaniowego, których wyłącznymi członkami lub udziałowcami są osoby uprawnione do kwatery lub pracownicy wojska.

Art. 15.

1. Agencja działa na podstawie niniejszej ustawy oraz statutu nadanego, w drodze rozporządzenia, przez Ministra Obrony Narodowej.
2. Statut Agencji reguluje w szczególności organizację Biura Prezesa Agencji, tworzenie oddziałów rejonowych i terenowych, zasady udzielania pełnomocnictw w zakresie realizacji zadań własnych i system kontroli wewnętrznej.
3. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Finansów, określa, w drodze zarządzenia, zasady gospodarki finansowej Agencji.

Art. 16.

1. Agencja kieruje Prezes powoływany i odwoływany przez Ministra Obrony Narodowej.
2. Organem Agencji jest Prezes Agencji, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Do zadań Prezesa Agencji należy w szczególności:
 - 1) reprezentowanie Agencji na zewnątrz,
 - 2) realizowanie zadań Agencji, o których mowa w art. 13,
 - 3) w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ustalanie rocznego planu finansowego Agencji i kierunków rozdysponowania środków finansowych,
a także występowanie z wnioskami do Ministra Obrony Narodowej w sprawie wysokości dotacji budżetowej na realizację zadań określonych w art. 19 ust. 2 pkt 4,
 - 4) przedstawianie Ministrowi Obrony Narodowej sprawozdania z rocznej działalności Agencji.
4. Prezes Agencji realizuje zadania wynikające z niniejszej ustawy przez oddziały rejonowe i terenowe Agencji, które są organami właściwymi do podejmowania decyzji administracyjnych w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w odniesieniu do zadań zleconych, o których mowa w art. 13 ust. 2.

Art. 17.

1. Organem nadzorczym Agencji jest Rada Nadzorcza, zwana dalej "Rada", w skład której wchodzi przewodniczący i 10 członków, w tym przedstawiciele Ministrów: Finansów, Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Przekształceń Własnościowych.
2. Przewodniczącego oraz członków Rady powołuje na okres 4 lat i odwołuje Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrami delegującymi swoich przedstawicieli.
3. Rada sprawuje, z upoważnienia Ministra Obrony Narodowej, nadzór nad działalnością Agencji, a w szczególności:
 - 1) występuje z wnioskami do Ministra Obrony Narodowej w sprawie powołania lub odwołania Prezesa Agencji,
 - 2) sprawuje nadzór nad właściwym wykorzystaniem środków finansowych, o których mowa w art. 19 ust. 2 pkt 4,
 - 3) ocenia roczne plany finansowe oraz sprawozdania z rocznej działalności Agencji,
 - 4) przedstawia propozycje zakresu i lokalizacji budownictwa mieszkaniowego na potrzeby resortu obrony narodowej, w uzgodnieniu z właściwymi organami wojskowymi.

Art. 18.

1. Przejęcie przez Agencję praw i obowiązków wynikających z wykonywania prawa własności w stosunku do mienia, o którym mowa w art. 11, powinno nastąpić nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia utworzenia Agencji.
2. Podstawą przekazania nieruchomości oraz innych składników mienia są protokoły zdawczo-odbiorcze, sporządzane przez organ wojskowy i terenowy oddział Agencji.
3. Protokół zdawczo-odbiorczy powinien zawierać spis przejmowanych nieruchomości wraz z ich częściami składowymi i przynależnościami. Spisu dokonuje się według zasad prowadzenia rachunkowości.
4. Agencja jest obowiązana zawiadomić rejonowy organ rządowej administracji ogólnej, w terminie 14 dni, o sporządzeniu protokołu zdawczo-odbiorczego.
5. Protokół zdawczo-odbiorczy stanowi podstawę do wydania decyzji o wygaśnięciu zarządu oraz wydania przez wojewodę lub upoważniony przez niego organ, decyzji o przekazaniu Agencji nieruchomości.

6. Z dniem uprawomocnienia się decyzji o przekazaniu nieruchomości i podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego zobowiązania związane z przekazywanym mieniem wraz ze środkami finansowymi przewidzianymi w planie finansowym do końca roku kalendarzowego na utrzymanie przekazywanego mienia, kontynuację inwestycji i remontów, wypłatę świadczeń pieniężnych wynikających z ustawy, przypadające w dniu podpisywania protokołu, przechodzą na Agencję.

Art. 19.

1. Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową.
2. Przychodami Agencji są:
 - 1) wpływy z opłat czynszowych za kwatery (lokale mieszkalne) oraz najmu i dzierżawy lokali użytkowych i gruntów,
 - 2) należności z tytułu sprzedaży kwater i lokali użytkowych,
 - 3) przychody z działalności gospodarczej,
 - 4) dotacje budżetowe, ustalane corocznie przez Ministra Obrony Narodowej, na realizację zadań określonych w art. 25 ust. 2 pkt 1, art. 36 ust. 2, art. 40 ust. 1, art. 43 ust. 3, art. 49 i art. 54 ust. 1 - jako zadania zleczone Agencji,
 - 5) inne przychody.
3. Agencja prowadzi rachunkowość według zakładowego planu kont, ustalanego przez Prezesa Agencji, z zachowaniem ogólnych zasad rachunkowości.
4. Agencja zatrzymuje całość nadwyżek środków finansowych w danym roku budżetowym na cele działania Agencji w latach następnych.
5. Nie pobiera się opłaty skarbowej od czynności cywilnoprawnych, których stroną jest Agencja.
6. W celu pełnego pokrycia wydatków, Agencja może zaciągać kredyty krótkoterminowe i długoterminowe.

Art. 20.

Żołnierzom zawodowym pełniącym czynną służbę wojskową na stanowiskach służbowych w Agencji, przysługują uprawnienia i świadczenia przewidziane w odrębnych ustawach, w tym uposażenie i inne należności pieniężne, określone w przepisach ustawy o uposażeniu żołnierzy.

Art. 21.

Minister Obrony Narodowej określa, w drodze zarządzenia, wynagrodzenie Prezesa Agencji.

Rozdział 4

Zakwaterowanie stałe żołnierzy zawodowych

Art. 22.

1. Na zakwaterowanie żołnierzy zawodowych, pełniących czynną służbę wojskową jako służbę stałą, są przeznaczone osobne kwatery stałe, zwane dalej "kwaterami".
2. Kwaterą jest samodzielny lokal mieszkalny w rozumieniu ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych.
3. Kwatera zasiedlona przez osobę inną, niż określona w art. 25 ust. 1, stanowi lokal mieszkalny w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 23.

1. Prawo do kwatery przysługuje żołnierzowi zawodowemu od dnia powołania go do pełnienia czynnej służby wojskowej pełnionej jako służba stała. Prawo to przysługuje również żołnierzowi zawodowemu przeniesionemu w stan nieczynny.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy żołnierzy zawodowych pełniących czynną służbę wojskową w okresie próbnym oraz słuchaczy akademii wojskowych mianowanych

w czasie odbywania studiów na pierwszy stopień oficerski. Żołnierzom pełniącym służbę w okresie próbnym, prawo do kwatery przysługuje z pierwszym dniem po zakończeniu tego okresu, a słuchaczom akademii wojskowych

- z dniem wyznaczenia na pierwsze stanowisko służbowe.

3. Żołnierzom zawodowym pełniącym czynną służbę wojskową jako służbę stałą i pracownikom wojska zajmującym kierownicze stanowiska w resorcie obrony narodowej, można przydzielić kwaterę funkcyjną na czas zajmowania określonego stanowiska służbowego. Do kwater tych nie stosuje się norm powierzchni mieszkalnej. Żołnierz otrzymujący kwaterę funkcyjną może zachować

prawo do dotychczas zajmowanej kwatery.

4. Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa Generalnego Wojska Polskiego,

określa, w drodze zarządzenia, wykaz stanowisk służbowych uprawniających do zajmowania kwater funkcyjnych oraz ich strukturę.

5. Kwaterę przydziela się w garnizonie, w którym żołnierz pełni służbę lub za

zgoda dowódcy jednostki wojskowej w miejscowości pobliskiej, jeżeli istnieje

z niej dogodny dojazd publicznymi środkami transportu do miejsca pełnienia służby.

6. Za miejscowość pobliską uważa się miejscowość, do której czas dojazdu publicznymi

środkami transportu przewidziany w rozkładzie jazdy, łącznie z przesiadkami, nie przekracza w obie strony dwóch godzin, licząc od stacji (przystanku) najbliższej miejsca pełnienia służby, do stacji (przystanku) najbliższej

miejsca zamieszkania. Do czasu tego nie wlicza się dojazdu do i od stacji (przystanku) w obrębie miejscowości, z której żołnierz dojeżdża oraz

miejscowości, w której wykonuje obowiązki służbowe.

Art. 24.

1. Żołnierz zawodowy zwolniony z czynnej służby wojskowej pełnionej jako służby stała, zachowuje prawo do kwatery, jeżeli nabył uprawnienia do:

1) emerytury wojskowej,

2) wojskowej renty inwalidzkiej, z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą.

2. W razie śmierci:

1) żołnierza zawodowego pełniącego czynną służbę wojskową jako służbę stałą:

a) spełniającego warunki wymagane do uzyskania emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa

pozostającego

w związku ze służbą wojskową albo,

b) którego śmierć pozostaje w związku ze służbą wojskową,

2) emeryta lub rencisty, o którym mowa w ust. 1

- prawo do kwatery nabywają wspólnie zamieszkali w kwaterze z żołnierzem,

emerytem lub rencistą, w dniu jego śmierci, członkowie rodziny uprawnieni do wojskowej renty rodzinnej.

3. Prawo do kwatery, o którym mowa w ust. 2, dotyczy jednej wspólnej kwatery

i przysługuje przez czas posiadania uprawnień do wojskowej renty rodzinnej.

4. Zachowanie lub nabycie uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 2, stwierdza szef wojskowego biura emerytalnego w formie decyzji administracyjnej.

Art. 25.

1. Prawo do kwatery realizuje się na wniosek żołnierza zawodowego, o którym

mowa w art. 23 ust. 1 i 3, jak również osoby, o której mowa w art. 24, zwanych

dalej "osobami uprawnionymi" przez:

- 1) przydział kwatery albo
 - 2) wypłacenie ekwiwalentu pieniężnego, w zamian za rezygnację z kwatery.
2. Do czasu realizacji prawa do kwatery, żołnierz zawodowy, któremu przysługuje to uprawnienie otrzymuje:
- 1) świadczenie finansowe umożliwiające pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego na zasadach określonych w dalszych przepisach albo
 - 2) zakwaterowanie tymczasowe w budynkach (kwaterach) będących w zasobach Agencji.
3. Przydział kwatery może nastąpić wyłącznie w okresie pełnienia zawodowej służby wojskowej jako służby stałej, w tym pozostawania w stanie nieczynnym.
4. Jeżeli do czasu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała żołnierzowi nie przydzielono kwatery lub nie wypłacono ekwiwalentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, z dniem zwolnienia ze służby wypłaca się jemu ten ekwiwalent.

Art. 26.

1. Żołnierz zawodowy zwolniony z czynnej służby wojskowej pełnionej jako służba kontraktowa zachowuje uprawnienia do świadczenia, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 24 ust. 1 pkt 2. Prawo to przysługuje przez czas posiadania uprawnień do wojskowej renty inwalidzkiej, jednak nie dłużej niż przez okres najmu lokalu mieszkalnego zajmowanego w dniu zwolnienia ze służby kontraktowej.
2. W razie śmierci żołnierza zawodowego pełniącego czynną służbę wojskową jako służbę kontraktową, którego śmierć pozostaje w związku ze służbą wojskową, prawo do świadczenia, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2, nabywają członkowie rodziny uprawnieni do wojskowej renty rodzinnej, jeżeli świadczenie to było wypłacane żołnierzowi przed śmiercią. Prawo to przysługuje przez czas posiadania uprawnień do wojskowej renty rodzinnej po żołnierzu, jednak nie dłużej niż przez okres najmu lokalu mieszkalnego dotychczas zajmowanego.
3. Przepis art. 24 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 27.

1. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej kwatery przysługującej żołnierzowi zawodowemu uwzględnia się jego stopień wojskowy lub zajmowane stanowisko służbowe oraz stan rodzinny. Norma powierzchni mieszkalnej przysługująca osobie uprawnionej do kwatery, z jednego tytułu, wynosi 7 do 10 m². Minister Obrony Narodowej może podwyższyć górną granicę normy.
2. Członkami rodziny żołnierza, których uwzględnia się przy ustalaniu przysługującej powierzchni mieszkalnej kwatery, są:
 - 1) małżonek,
 - 2) dzieci własne, przysposobione oraz przyjęte na wychowanie na podstawie orzeczenia sądu opiekuńczego, jak również dzieci małżonka, zwane dalej "dziećmi", do czasu zawarcia związku małżeńskiego, nie dłużej jednak niż do dnia ukończenia 25 lat życia, chyba że są inwalidami I lub II grupy i nie zawarły związku małżeńskiego. Ograniczenia wieku dziecka lub stanu cywilnego nie stosuje się przy przenoszeniu

- żołnierza zawodowego do innej miejscowości,
- 3) rodzice żołnierza lub jego małżonka, pozostający na utrzymaniu żołnierza,
jeżeli ich warunki mieszkaniowe lub zdrowotne uzasadniają wspólne zamieszkiwanie z żołnierzem.
3. Żołnierzowi zawodowemu, który zawarł związek małżeński przyznaje się normę powierzchni mieszkalnej przysługującą przyszłemu dziecku, jeżeli on lub małżonek niezależnie od ich wieku nie posiada dzieci, o których mowa w ust. 2 pkt 2.
4. Przy ustalaniu wielkości kwatery uwzględnia się uprawnienia do dodatkowej powierzchni mieszkalnej przyznane na stałe ze względu na stan zdrowia emerytom i rencistom wojskowym do stopnia kapitana włącznie, jak również członkom rodziny żołnierzy zawodowych, emerytów i rencistów wojskowych, o których mowa w ust. 2.
5. W razie zbiegu uprawnień do dodatkowej powierzchni mieszkalnej przysługujących członkom rodziny, o których mowa w ust. 2, uprawnienie takie może być realizowane tylko w stosunku do jednej osoby.
6. Poprawa warunków mieszkaniowych z tytułu uzyskania uprawnień do dodatkowej powierzchni mieszkalnej nie przysługuje, jeżeli liczba pokoi w zajmowanej kwaterze odpowiada liczbie zamieszkałych w tej kwaterze osób uprawnionych i uwzględnionych przy ustalaniu jej powierzchni mieszkalnej, chyba że zajmowana kwatera nie odpowiada minimalnej normie powierzchni mieszkalnej.
7. Minister Obrony Narodowej określa, w drodze zarządzenia, normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobie uprawnionej do kwatery oraz osobom uwzględnianym przy jej przydziale, a także warunki uznawania rodziców za osoby, które uwzględnia się przy ustalaniu należnej powierzchni mieszkalnej.

Art. 28.

Przyznanie emerytury wojskowej, wojskowej renty inwalidzkiej lub wojskowej renty rodzinnej w trybie wyjątkowym, przewidzianym w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin, nie powoduje powstania prawa do kwatery ani świadczeń wynikających z tego prawa.

Art. 29.

1. W razie orzeczenia rozwodu małżonków zajmujących kwaterę, mogą oni zamieszkiwać w tej kwaterze, z wyjątkiem kwater w budynkach, o których mowa w art. 56 ust. 2.
2. W wypadku zajmowania kwatery w budynku określonym w art. 56 ust. 2:
 - 1) rozwiedzionym małżonkom przysługuje:
 - a) żołnierzowi zawodowemu, emerytowi i renciście wojskowemu - kwatera,
 - b) byłemu współmałżonkowi osoby określonej pod lit.a - lokal zamienny
w rozumieniu ustawy o najmnie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych
- według uprawnień posiadanych przez nich w dniu uprawomocnienia się wyroku sądu orzekającego rozwód;
 - 2) rozwiedzionym osobom, innym niż wymienione w art. 25 ust. 1, jeden lokal zamienny, o którym mowa w ustawie o najmnie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych, do ich dyspozycji.
3. Rozwiedzionemu żołnierzowi zawodowemu, emerytowi lub renciście wojskowemu oraz osobie określonej w art. 24 ust. 2, zajmującej, w dniu uprawomocnienia się wyroku sądu orzekającego rozwód, kwaterę znajdującą się

w budynku innym niż wymieniony w art. 56 ust. 2, nie przydziela się nowej kwatery.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 3, zajmowana kwatera może być zamieniona we własnym zakresie. W takim wypadku terenowy oddział Agencji przydziela (oddaje w najem) kwaterę (lokal mieszkalny) wskazanej osobie.
5. Minister Obrony Narodowej określa, w drodze zarządzenia, szczegółowe warunki i tryb rozkwaterowania osób rozwiedzionych, o których mowa w ust. 2.

Art. 30.

1. W wypadku uzasadnionym potrzebami Sił Zbrojnych, terenowy oddział Agencji może oddać w najem pracownikowi zatrudnionemu w jednostce organizacyjnej resortu obrony narodowej lokal mieszkalny, przeznaczony na stałe zakwaterowanie żołnierzy zawodowych.
2. W sytuacji wyjątkowej lokal mieszkalny przeznaczony na stałe zakwaterowanie żołnierzy zawodowych, może być, za zgodą Ministra Obrony Narodowej, oddany w najem innej osobie, niż określona w ust. 1.
3. Do osób, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, z tym że przydzielony lokal pozostaje nadal w zasobach Agencji.

Art. 31.

1. Decyzję o przydziale kwatery osobie uprawnionej, wydaje terenowy oddział Agencji.
2. Z osobami innymi, niż wymienione w ust. 1, terenowy oddział Agencji, na wniosek organu wojskowego, zawiera umowę najmu.

Art. 32.

Kwatera (lokal mieszkalny) nie może być oddawana w podnajem lub w użyczenie w całości lub w części, bez zgody terenowego oddziału Agencji.

Art. 33.

1. Terenowy oddział Agencji jest obowiązany przekazać kwaterę wyremontowaną wraz z pomieszczeniami przynależnymi oraz sprawnie działającymi instalacjami i urządzeniami technicznymi należącymi do wyposażenia kwatery.
2. Przekazanie kwatery osobie uprawnionej (najemcy) następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu i stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół ten jest podstawą rozliczeń dokonywanych przy zwolnieniu kwatery (lokalu mieszkalnego).
3. Osoba zajmująca kwaterę (lokal mieszkalny) ponosi pełne koszty zużycia zamontowanych w kwaterze (lokalu mieszkalnym) urządzeń technicznych, z zastrzeżeniem ust. 2.
4. Osoba zajmująca kwaterę (lokal mieszkalny) jest obowiązana użytkować ją zgodnie z przeznaczeniem i z należytą starannością oraz stosować się do regulaminu porządku domowego.
5. Bez zgody terenowego oddziału Agencji nie wolno czynić zmian naruszających strukturę lub konstrukcję kwatery albo budynku.
6. Podwyższenie standardu technicznego kwatery (lokalu mieszkalnego) wymaga zgody terenowego oddziału Agencji. Sposób rozliczenia z tego tytułu określa się w umowie zawartej między osobą uprawnioną (najemcą), a terenowym oddziałem Agencji przed dokonaniem robót.

Art. 34.

1. W razie konieczności natychmiastowego usunięcia awarii grożącej bezpośrednio powstaniem znacznych szkód w budynku, osoba uprawniona (najemca) jest obowiązana do bezzwłocznego udostępnienia zajmowanej kwatery (lokalu mieszkalnego) w celu usunięcia awarii.

2. Jeżeli osoba uprawniona (najemca) jest nieobecna albo bezzasadnie odmawia udostępnienia kwatery (lokalu mieszkalnego) w celu usunięcia awarii, o której mowa w ust. 1, terenowy oddział Agencji ma prawo wejść do kwatery (lokalu mieszkalnego) w obecności wojskowego organu porządkowego.
3. W razie otwarcia kwatery (lokalu mieszkalnego) pod nieobecność pełnoletnich mieszkańców, terenowy oddział Agencji jest obowiązany sporządzić protokół z przeprowadzonych czynności oraz zabezpieczyć mieszkanie i znajdujące się w nim mienie do czasu przybycia osoby uprawnionej (najemcy).

Art. 35.

1. Osoba zajmująca kwaterę (lokal mieszkalny) jest obowiązana udostępnić ją, w uzgodnionym terminie, terenowemu oddziałowi Agencji, w celu dokonania przeglądu technicznego albo napraw obciążających administratora budynku lub osobę uprawnioną (najemcę), jeżeli mimo uprzedniego wezwania nie dokonała ona napraw w terminie wyznaczonym przez ten oddział.
 2. Po zakończeniu naprawy terenowy oddział Agencji jest obowiązany doprowadzić kwaterę (lokal mieszkalny) do stanu, w jakim znajdowała się ona w chwili udostępnienia. Nie dotyczy to wypadków, w których dokonanie naprawy obciążało osoby uprawnione (najemców).
 3. Jeżeli rodzaj naprawy tego wymaga, a konieczność naprawy nie powstała z winy mieszkańców kwatery (lokalu mieszkalnego), powinni oni opróżnić kwaterę (lokal mieszkalny) i przenieść się na koszt Agencji do dostarczonego im na oznaczony i podany do wiadomości czas trwania remontu, nie dłużej jednak niż rok, innego lokalu zamiennego.
 4. W wypadkach, o których mowa w ust. 3, terenowy oddział Agencji może zaproponować i, za zgodą osoby uprawnionej (najemcy), przydzielić na stałe inną kwaterę (lokal mieszkalny) odpowiadającą uprawnieniom tej osoby.
 5. Właściciel lokalu mieszkalnego znajdującego się w budynku będącym w zasobach Agencji, jest obowiązany udostępnić lokal w celu wykonania napraw obciążających administratora lub usunięcia awarii. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.
 6. Koszty naprawy uszkodzeń powstałych w kwaterze (lokalu mieszkalnym) lub w urządzeniach służących do wspólnego użytku mieszkańców obciążają osobę uprawnioną (najemcę), jeżeli uszkodzenia powstały z jego winy.
- Odpowiedzialność osoby uprawnionej (najemcy) oraz pełnoletnich osób stale z nim zamieszkałych jest solidarna.

Art. 36.

1. Terenowy oddział Agencji jest obowiązany zapewnić sprawne działanie znajdujących się w budynku instalacji i urządzeń technicznych oraz pomieszczeń służących do wspólnego użytku mieszkańców.
2. Terenowy oddział Agencji wykonuje remont kwatery tylko przy ponownym zasiedlaniu. W zamian za roboty malarskie i roboty konserwacyjne, na wniosek osoby uprawnionej (najemcy), wypłaca się ekwiwalent pieniężny.
3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Finansów określa, w drodze zarządzenia, wysokość oraz zasady i tryb przyznawania i wypłacania ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w ust. 2.

Art. 37.

Osoby, które zajmują kwatery (lokale mieszkalne) na podstawie decyzji o przydziale (umowy najmu) w budynkach pozostających w zasobach Agencji lub

innych, uiszczają czynsz i opłaty za świadczenia związane z jego wyposażeniem w wysokościach, terminach i na zasadach obowiązujących w zasobie mieszkaniowym Skarbu Państwa. Osoby uprawnione do kwater uiszczają czynsz regulowany w rozumieniu ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych.

Art. 38.

1. Należności (czynsz i opłaty) z tytułu zajmowania kwatery (lokalu mieszkalnego), o których mowa w art. 37, nie uiszczone w terminie płatności, podlegają wraz z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściągnięciu na podstawie wykazu zaległych należności, w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
2. Za zapłatę należności z tytułu zajmowania kwatery (lokalu mieszkalnego) odpowiadają solidarnie pełnoletnie osoby stale w niej zamieszkałe.

Art. 39.

Osobom, które nie wnoszą należnych opłat z tytułu zajmowania kwatery (lokalu mieszkalnego) przez łączny okres dłuższy niż trzy miesiące, terenowy oddział Agencji proponuje kwaterę (lokal mieszkalny) o mniejszej powierzchni użytkowej. W wypadku odmowy przyjęcia propozycji i dalszego niewnoszenia opłat przez kolejne 2 miesiące lub bezskuteczności egzekucji, o której mowa w art. 38 ust. 1, terenowy oddział Agencji zarządza przymusowe przekwaterownie tych osób wraz z wszystkimi wspólnie zamieszkałymi osobami do lokalu socjalnego w rozumieniu ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych albo kwatery zastępczej określonej w art. 51 ust. 3 i 4. Przepis art. 46 stosuje się odpowiednio.

Art. 40.

1. Osobom uprawnionym niezależnie od charakteru zajmowanego lokalu mieszkalnego, przysługuje równoważnik mieszkaniowy, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Równoważnik, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje osobom, które skorzystały z ekwiwalentu pieniężnego (pomocy finansowej), o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lub art. 88 ust. 1 i 2, albo nabyły zajmowaną kwaterę w trybie art. 59.
3. Do ustalenia wysokości równoważnika, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się maksymalną należną normę powierzchni mieszkalnej.
4. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Finansów określa, w drodze zarządzenia, wysokość oraz szczegółowe zasady i tryb przyznawania równoważnika, o którym mowa w ust. 1.

Art. 41.

1. Osobom uprawnionym nie przydziela się kwatery w wypadku:
 - 1) skorzystania z ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2,
 - 2) skorzystania z pomocy finansowej na budownictwo mieszkaniowe, udzielonej na podstawie dotychczasowych przepisów,
 - 3) określonym w art. 25 ust. 4.
2. Jeżeli osoba uprawniona posiada lokal mieszkalny przydzielony na podstawie innych przepisów albo jest właścicielem domu mieszkalnego, mieszkalno-pensjonatowego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość,

uzyskanego bez pomocy finansowej resortu obrony narodowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, prawo do kwatery tej osoby realizuje się przez

wypłacenie jej ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Art. 42.

1. Żołnierz zawodowy i osoby wspólnie z nim zamieszkałe są obowiązane zwolnić

i przekazać w stanie wolnym do terenowego oddziału Agencji dotychczas zajmowaną kwaterę, jeżeli żołnierz:

1) skorzystał z ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery,

2) skorzystał z pomocy finansowej na budownictwo mieszkaniowe, udzielonej

na podstawie dotychczasowych przepisów; przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio,

3) został przeniesiony do innej miejscowości i otrzymał w tej lub pobliskiej

miejscowości kwaterę lub kwaterę zastępczą, albo wypłaca mu się świadczenie finansowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1,

4) został przeniesiony do innej jednostki wojskowej lub na inne stanowisko

służbowe w tej samej miejscowości, a zajmowana dotychczas kwatera była przydzielona na czas zajmowania odpowiedniego stanowiska służbowego, w tym również w trybie art. 23 ust. 3 lub w wypadku

pełnienia

służby w określonej jednostce wojskowej i gdy przydzielono mu inną kwaterę odpowiadającą jego uprawnieniom,

5) został zwolniony z zawodowej służby wojskowej, a kwaterę otrzymał na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, tylko na czas pełnienia

służby w tej miejscowości,

6) zajmuje kwaterę znajdującą się w budynku o charakterze użytkowym albo w budynku przeznaczonym do rozbiórki, lub przebudowy i przydzielono

mu inną, odpowiadającą jego uprawnieniom kwaterę,

7) zajmuje kwaterę znajdującą się w budynku stanowiącym własność osoby prawnej lub fizycznej i otrzymał inną kwaterę, odpowiadającą jego uprawnieniom,

8) żołnierz zawodowy i jego małżonek posiadają oddzielne kwatery, z których jedna odpowiada co najmniej ich uprawnieniom; w takim wypadku przysługuje im prawo wyboru kwatery,

9) otrzymał kwaterę odpowiadającą jego uprawnieniom w wypadku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1 lit.a,

10) dokonał wypowiedzenia stosunku służbowego w okresie służby obowiązkowej.

2. Osoba, o której mowa w art. 24 ust. 1 lub 2, jest obowiązana zwolnić i przekazać w stanie wolnym do terenowego oddziału Agencji dotychczas zajmowaną

kwaterę, jeżeli:

1) występują odpowiednio okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 lub 5-9,

2) zajmowana kwatera znajduje się w budynku, o którym mowa w art. 56 ust. 2, a osobie tej przydzielono kwaterę odpowiadającą jej

uprawnieniom.

3. Osoby inne, niż wymienione w ust. 1 i 2, zajmujące lokale mieszkalne będące

w zasobach Agencji, są obowiązane zwolnić i przekazać te lokale w stanie wolnym terenowemu oddziałowi Agencji, w razie posiadania lub uzyskania przez te osoby, albo ich małżonków innego lokalu mieszkalnego.

Art. 43.

1. W wypadkach określonych w art. 39, 42, 44 i 45, terenowy oddział Agencji

- wydaje decyzje o zwolnieniu kwatery lub wypowiedza umowę najmu.
2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, dotyczące wypadków określonych w art. 42 ust. 1 pkt 1 lub 2, mogą być wydane po upływie terminu określonego w umowie, o której mowa w art. 48 ust. 1, jeżeli żołnierz buduje lub remontuje dom mieszkalny.
 3. Koszty przekwaterowania w wypadkach określonych w art. 42 ust. 1 pkt 6 i 7, ponosi Agencja.
 4. Po uprawomocnieniu się decyzji lub upływie terminu wypowiedzenia, o których mowa w ust. 1, terenowy oddział Agencji zarządza przymusowe przekwaterowanie.

Art. 44.

1. Jeżeli osoba zwalnająca kwaterę (lokal mieszkalny) pozostawi w niej osoby dotychczas wspólnie z nią zamieszkałe, terenowy oddział Agencji zarządza przymusowe przekwaterowanie pozostawionych osób, do nowego miejsca zamieszkania tej osoby, na jej koszt.
2. W wypadku przeniesienia żołnierza zawodowego do innej miejscowości i przydzielenia mu tam kwatery, jeżeli dotychczas zamieszkałe osoby nie przenoszą się z nim i przestały być uwzględniane przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej należnej kwatery, terenowy oddział Agencji przekwaterowuje je do lokalu socjalnego, na ich koszt.

Art. 45.

1. Żołnierze zwolnieni z zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała, którzy nie zachowują prawa do kwatery, członkowie rodzin zmarłych żołnierzy (emerytów i rencistów wojskowych), którzy nie nabywają prawa do kwatery oraz inne osoby, których prawo do kwatery wygasło, mogą zamieszkiwać w dotychczasowym lokalu na podstawie umowy najmu zawartej z terenowym oddziałem Agencji. Jeżeli osoby te odmawiają zawarcia umowy podlegają przymusowemu przekwaterowaniu do lokalu socjalnego, na ich koszt.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, zajmujące lokal mieszkalny w budynku określonym w art. 56 ust. 2, podlegają przymusowemu przekwaterowaniu do lokalu zamiennego.

Art. 46.

Przymusowego przekwaterowania z lokali będących w zasobach Agencji dokonuje organ egzekucyjny na wniosek terenowego oddziału Agencji w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 47.

1. W stosunku do osób, o których mowa w art. 80 ust. 2, terenowy oddział Agencji może wystąpić do sądu o pozbawienie prawa zajmowania kwatery lub, po upływie terminu wypowiedzenia, rozwiązanie umowy najmu lokalu mieszkalnego, zapewniając równocześnie przydział kwatery zastępczej (lokalu socjalnego).
2. W razie samowolnego zajęcia kwatery, terenowy oddział Agencji, w asyście wojskowych organów porządkowych lub policji (straży miejskiej), dokonuje bezzwłocznego usunięcia osób, które zajęły kwaterę, bez obowiązku dostarczenia lokalu mieszkalnego, na ich koszt.

Art. 48.

1. Ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2, wypłaca się na podstawie umowy zawartej między rejonowym oddziałem Agencji a osobą uprawnioną.
2. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od maksymalnej powierzchni mieszkalnej należnej osobie uprawnionej

do kwatery w dniu przyznawania ekwiwalentu pomnożonej przez wskaźnik 1,66 i wartość $lm\{2\}$ powierzchni użytkowej kwatery. Wynosi ona 3% tak obliczonej wartości kwatery, za każdy rok podlegający zaliczeniu do wysługi

lat, od której jest uzależniona wysokość uposażenia według stopnia wojskowego.

Wysokość ekwiwalentu nie może być niższa niż 45% i wyższa niż 80% wartości należnej kwatery.

3. Dla osób, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2, przyjmuje się wysługę lat ustaloną na dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej (śmierci żołnierza

zawodowego).

4. Wartość $lm\{2\}$ powierzchni użytkowej kwatery ustala się według obowiązujących,

w dniu przyznawania ekwiwalentu na danym terenie, średnich cen rynkowych zakupu lokalu mieszkalnego.

5. Ekwiwalent wypłaca się według średniej ceny rynkowej $lm\{2\}$ powierzchni użytkowej obowiązującej, w miejscowości pełnienia służby lub zamieszkania,

chyba że osoba uprawniona udokumentuje zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych

w innej miejscowości. W takim wypadku ekwiwalent wypłaca się według cen obowiązujących w tej miejscowości.

6. Wypłacony ekwiwalent pieniężny podlega zabezpieczeniu wekslem "in blanco"

do czasu, gdy żołnierz spełni warunki do uzyskania świadczeń emerytalnych.

7. Żołnierz zawodowy, który otrzymał ekwiwalent, o którym mowa w ust. 1, i został zwolniony z zawodowej służby wojskowej bez zachowania prawa do kwatery, jest obowiązany zwrócić otrzymany ekwiwalent według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, w wypadku zwolnienia:

1) w okresie służby obowiązkowej - w całości,

2) po tym okresie - za lata kalendarzowe brakujące do nabycia uprawnień emerytalnych.

8. Zwrot ekwiwalentu w innych wypadkach niż określone w ust. 7 przez osobę, która z niego skorzystała, nie jest skuteczny i nie przydziela się jej kwatery,

choćby nawet żołnierz został przeniesiony do innej miejscowości.

Art. 49.

Żołnierze zawodowi zamieszkujący w innej miejscowości i dojeżdżający, za zgodą dowódcy jednostki, do miejscowości, w której stale pełnią służbę, otrzymują

zwrot kosztów dojazdu najdogodniejszym publicznym środkiem transportu, jeżeli organy wojskowe nie wykupiły uprawnień do bezpłatnych przejazdów tym środkiem - na zasadach i w trybie określonym przez Ministra Obrony Narodowej,

w drodze zarządzenia.

Rozdział 5

Zakwaterowanie tymczasowe żołnierzy zawodowych.

Art. 50.

1. Świadczenie finansowe umożliwiające pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego,

przysługuje:

1) żołnierzowi zawodowemu w służbie stałej:

a) posiadającemu członków rodziny, których uwzględnia się przy ustalaniu przysługującej mu powierzchni mieszkalnej kwatery,

jeżeli

terenowy oddział Agencji nie może mu przydzielić odpowiedniej kwatery lub zapewnić tymczasowego zakwaterowania z rodziną,

- b) nie posiadającemu członków rodziny, o których mowa pod lit.a, jeżeli terenowy oddział Agencji nie może mu przydzielić odpowiedniej kwatery lub zapewnić zakwaterowania w internacie;
- 2) żołnierzowi zawodowemu w służbie kontraktowej, posiadającemu członków rodziny w rozumieniu art. 27 ust. 2.
2. Warunkiem przyznania świadczenia finansowego, o którym mowa w ust. 1, jest:
- 1) zawarcie umowy najmu lokalu mieszkalnego z właścicielem (najemcą),
- 2) zwolnienie przez żołnierza zawodowego dotychczas zajmowanej kwatery, jeżeli ją posiada.
3. Świadczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje żołnierzowi zawodowemu w służbie stałej, jeżeli otrzymał ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2.
4. Wysokość świadczenia finansowego określa się na podstawie średnich kosztów najmu na danym terenie lokalu mieszkalnego odpowiadającego uprawnieniom żołnierza, pomniejszonych o należność jaką uiszczałby, gdyby ten lokal był kwaterą, nie więcej jednak niż wynika to z umowy.
5. Decyzję o przyznaniu i wysokości świadczenia finansowego podejmuje, na wniosek żołnierza, terenowy oddział Agencji.
6. Minister Obrony Narodowej określa, w drodze zarządzenia, zasady ustalania wysokości oraz tryb przyznawania świadczenia finansowego, o którym mowa w ust. 1.

Art. 51.

1. Na zakwaterowanie tymczasowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 2, przeznaczają się:
- 1) internaty garnizonowe,
- 2) kwatery zastępcze,
- 3) inne pomieszczenia mieszkalne wykorzystywane w tym celu.
2. Internat garnizonowy jest to wyodrębniony budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość, przeznaczony na zakwaterowanie tymczasowe.
3. Kwaterami zastępczymi przeznaczonymi na tymczasowe zakwaterowanie są kwatery o powierzchni mieszkalnej mniejszej od minimalnej normy tej powierzchni, o której mowa w art. 27 ust. 1.
4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach kwatery o niskim standardzie technicznym i użytkowym mogą być przydzielane jako kwatery zastępcze, również w razie przekroczenia minimalnej normy mieszkaniowej.

Art. 52.

1. Uprawnienie do zakwaterowania tymczasowego w internacie garnizonowym, bez członków rodziny, przysługuje:
- 1) żołnierzowi zawodowemu w służbie stałej, w tym pełniącemu ją w okresie próbnym,
- 2) żołnierzowi zawodowemu w służbie kontraktowej,
- 3) żołnierzowi odbywającemu okresową służbę wojskową,
- 4) pracownikowi wojska zamieszkałemu w miejscowości dalszej niż pobliska.
2. Uprawnienie określone w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli żołnierz lub członek jego rodziny uwzględniany przy ustalaniu rozmiaru kwatery, zajmuje w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej kwaterę, albo inny lokal mieszkalny.

3. Uprawnienie do zakwaterowania w internacie przysługuje przez czas pełnienia

służby w garnizonie, nie dłużej jednak niż do 30 dni od doręczenia prawomocnej decyzji przydziału kwatery lub uzyskania innego lokalu mieszkalnego.

4. W miarę istniejących możliwości, terenowy oddział Agencji może zakwaterować

w internacie garnizonowym dziecko osoby uprawnionej do kwatery lub pracownika wojska, pobierające naukę poza miejscem zamieszkania, nie będącym miejscowością pobliską w rozumieniu art. 23 ust. 6.

Art. 53.

1. W razie braku możliwości zapewnienia żołnierzowi miejsca w internacie, terenowy

oddział Agencji tymczasowo kwateruje żołnierza uprawnionego do zakwaterowania w internacie - w kwaterze zastępczej lub w innym pomieszczeniu mieszkalnym.

2. Na wniosek żołnierza zawodowego w służbie stałej uprawnionego do zakwaterowania

w internacie, terenowy oddział Agencji może tymczasowo zakwaterować go wraz z członkami rodziny uwzględnianymi przy ustalaniu wielkości kwatery - w kwaterze zastępczej.

3. W miarę posiadanych możliwości, terenowy oddział Agencji może zakwaterować

żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej, posiadającego członków rodziny, w innym pomieszczeniu mieszkalnym wykorzystywanym na zakwaterowanie tymczasowe.

Art. 54.

1. Zakwaterowanie tymczasowe jest odpłatne. Nie dotyczy to żołnierzy, którzy

mają członków rodziny uwzględnianych przy ustalaniu wielkości kwatery i zostali przeniesieni do miejscowości dalszej niż pobliska.

2. Minister Obrony Narodowej określa, w drodze zarządzenia, zasady zakwaterowania

tymczasowego i odpłatności za to zakwaterowanie, a także zasady przeznaczania kwater i innych pomieszczeń mieszkalnych na zakwaterowania tymczasowe.

Art. 55.

1. Agencja, w miarę potrzeby, prowadzi hotele garnizonowe przeznaczone na krótkotrwałe zakwaterowanie tymczasowe żołnierzy zawodowych i pracowników wojska, związane z czasowym wykonywaniem obowiązków służbowych w danej miejscowości lub pobytem tych żołnierzy (pracowników) w danej miejscowości z innego powodu, jak również na zakwaterowanie czasowe innych osób.

2. Minister Obrony Narodowej określa, w drodze zarządzenia, zasady i tryb tworzenia, prowadzenia i likwidacji hoteli garnizonowych.

Rozdział 6

Sprzedaż osobnych kwater stałych
(lokali mieszkalnych)

Art. 56.

1. Kwatery oraz lokale mieszkalne znajdujące się w budynkach będących w zasobach

Agencji, mogą być sprzedawane osobom uprawnionym (najemcom) na zasadach obowiązujących w stosunku do lokali mieszkalnych Skarbu Państwa

i gmin, ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozdziału.

2. Nie podlegają sprzedaży kwatery (lokalne mieszkalne):

1) znajdujące się w budynkach położonych na wojskowych terenach zamkniętych,

2) przeznaczone, na podstawie decyzji organu wojskowego, na zakwaterowanie całości lub części kadry określonej jednostki wojskowej, a także kwatery funkcyjne.

Art. 57.

1. Uprawnienie do nabycia zajmowanej kwatery (lokalu mieszkalnego) przysługuje:

- 1) osobom uprawnionym, które zajmują kwaterę na podstawie decyzji o przydziale,
 - 2) pracownikom wojska, z wyjątkiem pracowników, którym przydzielono lokal mieszkalny na czas pracy na określonym stanowisku,
 - 3) osobom innym niż wymienione w pkt 1 i 2, które zajmują lokal mieszkalny na podstawie decyzji o przydziale lokalu na czas nie określony lub umowy najmu.
2. Osoba, która z mocy przepisów prawa jest obowiązana zwolnić zajmowaną kwaterę (lokal mieszkalny), nie jest uprawniona do nabycia tej kwatery (lokalu mieszkalnego).

Art. 58.

1. Sprzedaży kwater (lokali mieszkalnych) dokonuje rejonowy oddział Agencji, na wniosek osoby uprawnionej (najemcy), na podstawie umowy sprzedaży, jeżeli kwatera (lokal mieszkalny) jest położona w budynku wytypowanym do sprzedaży.
2. Rejonowy oddział Agencji może odmówić sprzedaży kwatery (lokalu mieszkalnego), jeżeli jest to uzasadnione interesem Sił Zbrojnych.

Art. 59.

1. Sprzedaż następuje po cenie określonej przez osoby, o których mowa w art. 38 ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, pomniejszonej o 3% za każdy rok podlegający zaliczeniu do wysługi lat, od której uzależniona jest wysokość uposażenia według stopnia wojskowego - nie więcej niż 80% tej ceny.
2. Jeżeli zajmowana kwatera pod względem powierzchni użytkowej jest większa od należnej, do pomniejszenia przyjmuje się należną maksymalną powierzchnię użytkową, obliczoną w sposób określony w art. 48 ust. 2.
3. Wysokość pomniejszenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może być niższa niż 45%, z tym że do czasu spełnienia przez żołnierza warunków uzyskania świadczeń emerytalnych, podlega zabezpieczeniu wekslowemu.
4. Dla osób, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2, przyjmuje się wysługę lat ustaloną na dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej (śmierci żołnierza zawodowego).
5. W wypadku zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej bez zachowania prawa do kwatery, który nabył zajmowaną kwaterę na warunkach określonych w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepis art. 48 ust. 7.
6. Na wniosek osoby nabywającej kwaterę (lokal mieszkalny), cena sprzedaży może być rozłożona na raty roczne do 5 lat według zasad określonych w przepisach ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.
7. Minister Obrony Narodowej określa, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady i tryb sprzedaży osobnych kwater stałych.

Art. 60.

1. Do czasu przekazania budynku mieszkalnego wraz z gruntem i związaną z

nim infrastrukturą techniczną do dyspozycji właścicieli, stosuje się przepisy

o współwłasności określone w ustawie o własności lokali.

2. W wypadku utworzenia przez nabywców, o których mowa w art. 57 ust. 1, spółdzielni, w celu eksploatacji nabytych lokali mieszkalnych, rejonowy oddział

Agencji przekazuje, w drodze umowy, nieodpłatnie na własność spółdzielni, urządzenia wchodzące w skład infrastruktury związanej z tymi lokalami.

3. Spółdzielni, o której mowa w ust. 2, przysługuje dotacja z budżetu państwa

na częściowe pokrycie kosztów związanych z dostawą energii cieplnej na potrzeby centralnego ogrzewania i dostawą ciepłej wody, na zasadach określonych

w odrębnych przepisach dla spółdzielni mieszkaniowych.

Art. 61.

Osoby, które stały się właścicielami kwater lub lokali mieszkalnych, na podstawie

przepisów niniejszego rozdziału, ponoszą koszty utrzymania nabytego lokalu mieszkalnego, zgodnie z przepisami ustawy o własności lokali.

Rozdział 7

Zakwaterowanie przejściowe

Art. 62.

1. Zakwaterowanie przejściowe stosuje się w razie konieczności czasowego rozmieszczenia jednostek wojskowych, żołnierzy i pracowników wojska zatrudnionych

w tych jednostkach oraz osób towarzyszących Siłom Zbrojnym, a także magazynowania lub przechowywania urządzeń, uzbrojenia, środków materiałowych i sprzętu wojskowego - poza budynkami, lokalami i gruntami przeznaczonymi na zakwaterowanie stałe.

2. Zakwaterowanie przejściowe stosuje się w szczególności w razie:

- 1) ćwiczeń i przemarszów (przewozów) wojska,
- 2) podróży służbowych i czasowego wykonywania obowiązków przez

żołnierzy

i pracowników wojska poza stałym miejscem służby lub pracy,

- 3) wprowadzenia stanu wyjątkowego lub wojennego, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

Art. 63.

1. Zajęciu na zakwaterowanie przejściowe podlegają w pierwszej kolejności nieruchomości Skarbu Państwa lub gminy, a w dalszej kolejności - nieruchomości

będące własnością osób prawnych lub osób fizycznych.

2. W zależności od warunków lokalnych, zakwaterowanie przejściowe powinno być, w miarę możliwości, rozłożone równomiernie na poszczególnych posiadaczy

nieruchomości.

Art. 64.

1. Nie podlegają zajęciu na zakwaterowanie przejściowe nieruchomości:

- 1) będące w posiadaniu Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży

Granicznej,

Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej;

- 2) będące w posiadaniu państwowych jednostek organizacyjnych

wykonujących

zadania szczególnie ważne dla obronności lub bezpieczeństwa państwa;

- 3) objęte ochroną ogólną w rozumieniu Konwencji Haskiej z dnia 14 maja 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego

(Dz.U. z 1957 r. Nr 46, poz. 212 i 215); zajęcie tych nieruchomości

może nastąpić jedynie za zgodą właściwego organu służby

konserwatorskiej;

- 4) oznakowane i objęte ochroną w rozumieniu Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 r. o ochronie ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych (Dz.U. z 1992 r. Nr 41, poz. 175 i 176) - przeznaczone do ochrony ludności cywilnej;
- 5) będące w posiadaniu szkół wyższych lub jednostek badawczo-rozwojowych;
- 6) przeznaczone do wykonywania kultu religijnego;
- 7) w których mają siedzibę domy pomocy społecznej;
- 8) użytkowane przez:
 - a) obce misje dyplomatyczne i specjalne oraz urzędy konsularne,
 - b) członków personelu dyplomatycznego obcych misji dyplomatycznych i specjalnych oraz personelu konsularnego,
 - c) członków personelu administracyjnego i technicznego oraz członków personelu służby obcych misji dyplomatycznych, specjalnych i konsularnych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej stałego miejsca zamieszkania - pod warunkiem wzajemności,
 - d) inne osoby lub instytucje międzynarodowe korzystające z immunitetów lub przywilejów dyplomatycznych, albo konsularnych na mocy ustaw, umów międzynarodowych, a także powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.

2. Zakłady opieki zdrowotnej i weterynaryjne mogą być zajęte jedynie na potrzeby wojskowej służby zdrowia lub wojskowej służby weterynaryjnej.

3. Nie podlegają zajęciu grunty objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w art. 62 ust. 2 pkt 3. Art. 65.

Nieruchomości zajęte na zakwaterowanie przejściowe podlegają zwolnieniu nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia ich zajęcia. Ograniczenia tego nie stosuje się w razie wprowadzenia stanu wyjątkowego lub wojennego, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny. Art. 66.

Zajęcie nieruchomości na zakwaterowanie przejściowe następuje na podstawie:

- 1) decyzji administracyjnej:
 - a) kierownika rejonowego organu rządowej administracji ogólnej - w stosunku do nieruchomości Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem lit.c oraz d,
 - b) wójta (burmistrza, prezydenta miasta) - w stosunku do nieruchomości stanowiących własność gminy,
 - c) dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych - wydanej w stosunku do obiektów i gruntów leśnych Skarbu Państwa będących w zarządzie Lasów Państwowych,
 - d) Prezesa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa - wydanej w stosunku do nieruchomości własności rolnej Skarbu Państwa wchodzącego w skład Zasobów Własności Rolnej Skarbu Państwa;
- 2) pisemnej umowy zawartej przez organ wojskowy z osobą fizyczną lub prawną będącą właścicielem nieruchomości.

Art. 67.

Organ, o którym mowa w art. 66 pkt 1, wydaje decyzję w sprawie zakwaterowania przejściowego, na wniosek organu wojskowego.

Art. 68.

1. We wniosku określa się nazwę lub numer jednostki wojskowej, ilość i rodzaj nieruchomości, czas trwania zakwaterowania oraz termin jego rozpoczęcia i

zakończenia.

2. Zajęcie nieruchomości może nastąpić po uprawomocnieniu się decyzji, o której mowa w art. 66 pkt 1. Zajęcie i zwolnienie nieruchomości odbywa się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

Art. 69.

1. Przepisów art. 66-68 nie stosuje się w razie wprowadzenia stanu wyjątkowego lub wojennego, ogłoszenia mobilizacji lub w czasie wojny.

2. Zajęcie nieruchomości na zakwaterowanie przejściowe w sytuacjach, o których

mowa w ust. 1, następuje na podstawie pisemnej decyzji dowódcy jednostki wojskowej, określającej rodzaj i ilość nieruchomości zajętych na zakwaterowanie

przejściowe, a także czas jego trwania. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności i doręcza się ją właścicielowi nieruchomości.

Art. 70.

1. Stawkę należności za zakwaterowanie przejściowe ustala się w drodze umowy

z właścicielem nieruchomości przy uwzględnieniu aktualnych średnich cen rynkowych na danym terenie.

2. Należność wypłaca się właścicielowi nieruchomości bezpośrednio po zakończeniu

zakwaterowania przejściowego, a jeżeli jest to niemożliwe - w terminie 30 dni od dnia zwolnienia nieruchomości. W wypadku, gdy zakwaterowanie przejściowe trwa dłużej niż miesiąc, należności wypłaca się co miesiąc z dołu.

3. Przepisów ust. 1 i 2, nie stosuje się w razie wprowadzenia stanu wyjątkowego

lub wojennego, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny; w takim wypadku zasady i tryb wypłacania należności za zakwaterowanie przejściowe, określa Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 71.

1. Wokół nieruchomości zajętych na zakwaterowanie przejściowe może być utworzona strefa niebezpieczeństwa, w drodze zarządzenia wojewody, wydanego

na wniosek dowódcy jednostki wojskowej korzystającej z tego zakwaterowania.

2. Strefą niebezpieczeństwa jest obszar gruntu, na którym występuje czasowe zagrożenie zdrowia lub życia osób w niej przebywających, w związku z prowadzonymi

w wypadkach określonych w art. 62 ust. 2, działaniami wojskowymi.

3. W strefie niebezpieczeństwa obowiązuje zakaz wstępu osób nieuprawnionych.

4. W razie objęcia strefą niebezpieczeństwa obszarów zamieszkałych, można zarządzić ewakuację z niej mieszkańców na czas, na jaki obszary te są uznane za strefę niebezpieczeństwa.

5. Zarządzenie o utworzeniu strefy niebezpieczeństwa powinno określać obszar

tej strefy, sposób jej oznaczenia i termin czasowej ewakuacji z niej mieszkańców.

6. O objęciu strefą niebezpieczeństwa obszarów zamieszkałych i obowiązku czasowej ewakuacji oraz o zakazie wstępu na obszar objęty tą strefą, właściwy

wójt lub burmistrz (prezydent miasta) jest obowiązany poinformować mieszkańców.

Art. 72.

1. W razie utworzenia strefy niebezpieczeństwa, rejonowy organ rządowej administracji

ogólnej zapewnia pomieszczenia zastępcze dla mieszkańców czasowo

ewakuowanych z tej strefy oraz organizuje ich przeniesienie do tych pomieszczeń.

2. Mienie pozostawione przez mieszkańców, po uprzednim protokolarnym przejęciu, zabezpiecza jednostka wojska, która zajmuje teren objęty tą strefą.
3. Środki transportu niezbędne do ewakuacji mieszkańców i ich mienia ruchomego,
dostarcza jednostka wojskowa określona w ust. 2.
4. Wydanie mienia zabezpieczonego przez jednostkę wojskową następuje na podstawie protokołu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 73.

1. Za szkody wyrządzone w związku z zajęciem nieruchomości na zakwaterowanie przejściowe lub z utworzeniem strefy niebezpieczeństwa, odpowiedzialność ponosi jednostka wojskowa, o której mowa w art. 72 ust. 2.
2. Za szkodę, o której mowa w ust. 1, uważa się szkodę w mieniu znajdującym się na nieruchomości zajętej na zakwaterowanie przejściowe oraz powstałą wskutek przymusowej ewakuacji z terenu objętego strefą niebezpieczeństwa lub w mieniu pozostającym w tej strefie, albo za związane z tym utracone korzyści.
3. Roszczenie o odszkodowanie ulega przedawnieniu po upływie 3 lat od dnia, w którym szkoda została wyrządzona.

Art. 74.

1. Postępowanie o odszkodowanie wszczyna się na wniosek poszkodowanego.
2. Wniosek o odszkodowanie składa się do dowódcy jednostki wojskowej, która wyrządziła szkodę, a jeżeli miejsce postoju tej jednostki nie jest znane -
do dowódcy okręgu wojskowego właściwego ze względu na miejsce powstania szkody.
3. Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o odszkodowanie, dowódca jednostki wojskowej zarządza przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w trybie określonym w Kodeksie postępowania administracyjnego zapewniając możliwość udziału w nim poszkodowanego.
4. Z przebiegu postępowania wyjaśniającego sporządza się protokół, który powinien w szczególności zawierać:
 - 1) opis stanu faktycznego z określeniem rodzaju, rozmiaru i wartości szkody oraz miejsce i datę jej powstania albo stwierdzenie, że szkoda nie powstała,
 - 2) określenie wysokości proponowanego odszkodowania.
5. Protokół podpisuje osoba prowadząca postępowanie wyjaśniające oraz poszkodowany.

Art. 75.

1. Dowódca jednostki wojskowej powinien dążyć do zawarcia z poszkodowanym ugody, określającej wartość szkody i sposób jej naprawienia.
2. Naprawienie szkody może nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego lub zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Art. 76.

1. W razie niezawarcia ugody, dowódca jednostki wydaje decyzję o sposobie załatwienia wniosku o odszkodowanie.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie miesiąca od daty doręczenia,
a także w wypadku niewydania jej przez organ wojskowy w terminie trzech miesięcy od dnia zgłoszenia wniosku o przyznanie odszkodowania, poszkodowany może dochodzić roszczeń na drodze postępowania sądowego.

Art. 77.

Przepisów art. 73-76 nie stosuje się przez okres wprowadzenia stanu wyjątkowego

i wojennego, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny. Zasady i tryb ustalania i wypłacania odszkodowania za szkody wyrządzone w związku z zakwaterowaniem przejściowym w tym czasie, ulegają zawieszeniu.

Art. 78.

W czasie podróży służbowych i czasowego wykonywania obowiązków poza stałym miejscem służby lub pracy, żołnierze i pracownicy wojska korzystają przede wszystkim z zakwaterowania w służbowych pokojach noclegowych, hotelach garnizonowych lub w innych placówkach hotelarskich, a w razie braku takich możliwości - z zakwaterowania przejściowego na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

Rozdział 8 Przepisy karne

Art. 79.

Kto narusza zakaz wstępu na teren zajęty na zakwaterowanie Sił Zbrojnych lub na teren objęty strefą niebezpieczeństwa
- podlega karze grzywny.

Art. 80.

1. Kto wbrew przepisom ustawy zajmuje samowolnie kwaterę albo oddaje ją w używanie, lub podnajmuje
- podlega karze grzywny.
2. Osoba przebywająca w kwaterze (lokalu), która w sposób złośliwy lub uporczywy zakłóca osobom zamieszkałym w danym budynku korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego lub pomieszczeń przynależnych do tego lokalu
- podlega karze grzywny.
3. Kto będąc obowiązany do zwolnienia zajmowanej kwatery (lokalu mieszkalnego) opuszcza ją bez zawiadomienia o tym terenowego oddziału Agencji
- podlega karze grzywny.

Art. 81.

1. Kto nie stosuje się do zarządzenia organu w sprawie oddania na zakwaterowanie przejściowe nieruchomości albo w sprawie usunięcia mieszkańców z terenu objętego strefą niebezpieczeństwa
- podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega, kto uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z budynku, lub terenu zajętego na zakwaterowanie przejściowe.

Art. 82.

Orzekanie w sprawach o wykroczenia określone w art. 79-81, następuje w trybie przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Żołnierze odpowiadają za te czyny na zasadach określonych w przepisach ustawy o dyscyplinie wojskowej.

Rozdział 9 Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 83.

1. Minister Obrony Narodowej określa, w drodze zarządzenia:
 - 1) sposób i szczegółowe zasady administrowania kwaterami, przydzielania, zwalniania i zamiany oraz wykonywania przeglądów, napraw, remontów i konserwacji, warunki wydawania zgody na podwyższenie standardu technicznego kwatery, a także rozliczania się z tych kwater,

jak również naprawy obciążające osobę zajmującą kwaterę (lokal mieszkalny),

2) tryb postępowania w sprawie przekwaterowania żołnierzy i innych osób zamieszkałych w kwaterach oraz ponoszenia przez Agencję kosztów przekwaterowania,

3) warunki i tryb oddawania w najem lokali mieszkalnych pracownikom zatrudnionym w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej oraz zwalniania tych lokali.

2. Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa Generalnego Wojska Polskiego,

może określać, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach zakwaterowania przejściowego.

3. Ministrowie Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Obrony Narodowej określają, w drodze rozporządzenia, zasady udostępniania lasów i gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, na potrzeby zakwaterowania Sił Zbrojnych oraz zasady korzystania z tych gruntów i prowadzenia na nich gospodarki leśnej.

Art. 84.

1. Minister Spraw Wewnętrznych wydaje przepisy wykonawcze do ustawy w stosunku do żołnierzy pełniących służbę w podporządkowanych mu jednostkach

wojskowych, emerytów, rencistów wojskowych oraz członków ich rodzin, które z mocy ustawy przysługują Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Minister Spraw Wewnętrznych może, w odniesieniu do zasobów mieszkaniowych

będących w zarządzie podległych mu jednostek wojskowych, powołać Agencję Mieszkaniową na zasadach określonych w rozdziale 3.

Art. 85.

Do lokali mieszkalnych przydzielonych na podstawie dotychczas obowiązujących

przepisów, pracownikom jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej oraz osobom nieuprawnionym do kwater, stosuje się przepisy ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 86.

Od decyzji wydawanych przez organy wojskowe lub Agencję na podstawie ustawy, przysługuje odwołanie do organu wyższego stopnia, a następnie skarga

do sądu administracyjnego - na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Art. 87.

1. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej kwatery uwzględnia się, w miarę możliwości, uprawnienia do dodatkowej powierzchni mieszkalnej przysługujące

członkom rodziny żołnierzy, na podstawie odrębnych ustaw.

2. Uwzględnienie uprawnień, o których mowa w ust. 1, nie uprawnia do świadczeń

finansowych wynikających z prawa do kwatery.

Art. 88.

1. Pomoc finansowa przyznana na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów,

stanowi ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2.

2. Osobom, które przed dniem wejścia w życie ustawy zaspokoili swoje potrzeby

mieszkaniowe we własnym zakresie i nie skorzystały z pomocy finansowej na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, wypłaca się ekwiwalent pieniężny na zasadach określonych w ustawie.

3. Osobom, które otrzymały pomoc finansową na budownictwo mieszkaniowe na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów oraz zajmują lokale spółdzielcze i posiadają nie uwzględnione uprawnienia, a zajmowany lokal

w dniu wejścia w życie ustawy jest mniejszy od należnego - wypłaca się ekwiwalent

pieniężny na te uprawnienia według zasad określonych w art. 48 i według stanu na dzień wejścia w życie ustawy.

Art. 89.

Przepis art. 61 stosuje się również do osób, które przed dniem wejścia w życie

ustawy nabyły lokal mieszkalny w budynku przejętym przez Agencję.

Art. 90.

1. Przepis art. 25 ust. 4 stosuje się do żołnierzy zawodowych rozpoczynających

czynną służbę wojskową jako służbę stałą po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Żołnierze zawodowi, którzy w dniu wejścia w życie ustawy pobierają równoważnik

za brak kwatery na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, zachowują prawo do jego otrzymywania do czasu zrealizowania uprawnień wynikających z art. 25 ust. 1 lub 2.

Art. 91.

Do czasu uregulowania w odrębnej ustawie form zadośćuczynienia z tytułu utraty mienia i zasad przywracania własności osobom, które na podstawie art.

81 ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości złożyły wnioski

o zaliczenie wartości mienia nieruchomego pozostawionego poza granicami kraju w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r., nie zalicza się wartości tego mienia na pokrycie ceny sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład zasobu Agencji, jeżeli osoby te skorzystały z pomniejszenia ceny sprzedaży, o której

mowa w art. 59.

Art. 92.

W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych

(Dz.U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 10, poz. 36) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 w ust. 1 w pkt 2 dodaje się na końcu wyrazy "oraz świadczeń finansowych

wynikających z ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,";

2) art. 60 otrzymuje brzmienie:

"Art. 60. Żołnierzom zawodowym przysługuje zakwaterowanie na zasadach określonych w ustawie o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.";

3) w art. 62:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Żołnierzom zawodowym korzystającym z zakwaterowania tymczasowego i posiadającym członków rodziny, przysługuje raz w miesiącu prawo przejazdu na koszty wojska do miejsca zamieszkania tej rodziny i z powrotem.",

b) w ust. 3 wyrazy "ust. 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1-2a".

Art. 93.

1. Traci moc ustawa z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych (Dz.U. z 1992 r. Nr 5, poz. 19 i z 1994 r. Nr 10, poz. 36).

2. Dotychczas obowiązujące przepisy dotyczące równoważnika za brak kwatery, zachowują moc do czasu zrealizowania uprawnień, o których mowa w art. 90 ust. 2.

3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres jednego roku, zachowują moc przepisy dotychczasowe,

jeżeli nie są z nią sprzeczne, z zastrzeżeniem ust. 2.

Art. 94.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.